

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

27.09.2021 r.

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Obiekty osadzone na przenośnej stopie fundamentowej nie są trwale związane z gruntem, a zatem właściciel gruntu nie jest w stosunku do nich podatnikiem podatku od nieruchomości, wyrok NSA z 22 września 2021 r., sygn. akt III FSK 106/21 _____ 3

Ograniczenie rozliczenia VAT z tytułu importu usług trzymiesięcznym terminem, o którym mowa w art. 86 ust. 10b i 10i ustawy VAT (w stanie prawnym obowiązującym do 6 września 2021 r.) jest niezgodne z przepisami Dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, wyrok NSA z 15 września 2021 r., sygn. I FSK 277/18 _____ 4

Obiekty osadzone na przenośnej stopie fundamentowej nie są trwale związane z gruntem, a zatem właściciel gruntu nie jest w stosunku do nich podatnikiem podatku od nieruchomości, wyrok NSA z 22 września 2021 r., sygn. akt III FSK 106/21

Stroną rozstrzyganej sprawy był podatnik, na którego gruntach umieszczone były różne typy tablic reklamowych. Organ podatkowy określił podatnikowi zobowiązanie podatkowe w PoN stwierdzając, że tablice reklamowe znajdujące się na gruncie podatnika stanowią jego własność, zatem powinien on z tego tytułu deklorować i płacić PoN. W postępowaniu odwoławczym SKO utrzymało tę decyzję w mocy.

Podatnik nie zgodził się z rozstrzygnięciem organu podatkowego i zaskarżył decyzję SKO do WSA w Rzeszowie. Sąd ten przyznał jednak rację organom podatkowym oddalając skargę.

NSA komentowanym wyrokiem uchylił wyrok WSA w Rzeszowie oraz decyzję SKO. Uzasadniając ustnie wyrok NSA wskazał, że z dokumentacji budowlanej znajdującej się w aktach sprawy wynika, że jeden z rodzajów tablic objętych sporem nie może być uznany za obiekt trwale związany z gruntem. Wynika to z okoliczności, że cała tablica wraz ze stopą fundamentową może być przeniesiona w dowolne miejsce bez wykonywania specjalistycznych prac i użycia specjalistycznego sprzętu. Pozostałe tablice zostały uznane za urządzenia trwale związane z gruntem i objęte obowiązkiem podatkowym. Dodatkowo, NSA zwrócił uwagę na błędną ocenę dokumentacji projektowej przeprowadzoną przez organ i WSA w Rzeszowie.

Komentarz eksperta

Podatnikiem podatku od nieruchomości jest, z pewnymi wyjątkami, właściciel gruntu, budynku lub budowli. Jednocześnie, zgodnie z przepisami kodeksu cywilnego, właściciel gruntu jest, co do zasady, właścicielem budynków i innych urządzeń trwale związanych z gruntem. Powyższe powoduje spory w zakresie urządzeń, których położenie można zmienić bez istotnych

prac (w tym zakresie wątpliwości budzi, czy związek obiektu z gruntem jest „trwały”).

Powyższe wątpliwości objawiły się w omawianej sprawie. Rozstrzygnięcie NSA pokazuje, że dla ustalenia, czy obiekt jest trwale związany z gruntem konieczna jest fachowa analiza dokumentacji projektowej i budowlanej. Jednocześnie, NSA sformułował w wyroku wytyczne, którymi kierował się przy ustalaniu związku obiektu z gruntem. Kluczowym kryterium zastosowanym przez NSA było osadzenie stopy fundamentowej w gruncie.

Zdaniem NSA, tablice na fundamentach osadzonych w gruncie i wymagających specjalistycznych prac dla ich przeniesienia są trwale związane z gruntem. Jednocześnie tablice znajdujące się ponad poziomem gruntu takiego związku nie wykazują. Rozstrzygnięcie pokazuje, że z uwagi na lakoniczną regulację „trwałego związku z gruntem”, sądy muszą wielokrotnie wypracowywać własne, bardziej szczegółowe koncepcje oceny poszczególnych obiektów. Sprawę tę komplikuje także często niejednolite orzecznictwo sądów powszechnych (w sprawach cywilnych) i sądów administracyjnych (w sprawach podatkowych).

Problem objęty omawianym wyrokiem stanowi często istotne źródło niepewności przy różnorodnych przedsięwzięciach realizowanych na cudzym gruncie, takich jak np. tablice reklamowe, farmy fotowoltaiczne, stacje ładowania pojazdów itp. W wielu przypadkach pojawia się niepewność, który z kontrahentów (właściciel gruntu czy podmiot dostarczający urządzenia i instalacje) jest właścicielem budowli i podatnikiem PoN. Ustalenie tych kwestii często wymaga szczegółowej analizy obiektów i dokumentów z łącznym wsparciem specjalistów z zakresu podatków i budownictwa.

PIOTR NOWOSIELSKI
DORADCA PODATKOWY

Ograniczenie rozliczenia VAT z tytułu importu usług trzymiesięcznym terminem, o którym mowa w art. 86 ust. 10b i 10i ustawy VAT (w stanie prawnym obowiązującym do 6 września 2021 r.) jest niezgodne z przepisami Dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, wyrok NSA z 15 września 2021 r., sygn. I FSK 277/18

Przedmiotem wniosku o interpretację indywidualną było potwierdzenie czy w stanie prawnym obowiązującym od dnia 1 stycznia 2017 r., spółka na skutek złożonej korekty deklaracji VAT będzie uprawniona do odliczenia VAT z tytułu transakcji importu usług, WNT oraz transakcji krajowych, objętych mechanizmem odwrotnego obciążenia w tym samym okresie rozliczeniowym, w którym wykazany został podatek należny, nawet jeżeli taka korekta zostanie złożona później niż w terminie 3 miesięcy od momentu powstania obowiązku podatkowego.

Uzasadniając swoje stanowisko spółka wskazywała, że efektem ujęcia rozliczeń w tzw. „szyku rozstawnym”, w efekcie przekroczenia trzymiesięcznego terminu na wykazanie transakcji w deklaracji VAT (np. w wyniku otrzymania dokumentów od kontrahenta z opóźnieniem), będzie konieczność poniesienia przez spółkę ekonomicznego ciężaru podatku VAT wraz z zapłatą odsetek. W konsekwencji, regulacje takie należy uznać za sprzeczne z Dyrektywą VAT, a w szczególności z zasadą neutralności oraz zasadą proporcjonalności VAT.

Dyrektor KIS w interpretacji z 15 maja 2017 r. (sygn. 2461-IBPP2.4512.190.2017.1.MS) uznał stanowisko Spółki za nieprawidłowe. Organ w uzasadnieniu wskazał, iż nie można zgodzić się ze spółką, że przepisy obowiązujące od dnia 1 stycznia 2017 r. ograniczają prawo spółki do odliczenia VAT w związku z przeprowadzanymi transakcjami. Organ wskazał, że prawo do odliczenia, co do zasady, będzie mogło być zrealizowane, z tą różnicą, że jeśli spółka wykaże podatek należny po upływie 3 miesięcy, to odliczenie VAT może nastąpić w bieżącej deklaracji VAT. Sprawa trafiła do WSA w Krakowie, który nie zgodził się ze stanowiskiem organu i uchylił zaskarżoną interpretację, co doprowadziło w efekcie do skargi kasacyjnej do NSA złożonej przez organ.

W wyroku z 15 września 2021 r. (sygn. I FSK 277/18) NSA nie zgodził się z argumentacją or-

ganu skarbowego i oddalił skargę kasacyjną. W ustnych motywach wyroku NSA wskazał, iż tej sprawie kluczowe znaczenie da rozstrzygnięcia ma wyrok TSUE z 18 marca 2021 r. w sprawie C-895/19. TSUE w wyroku stwierdził, że polskie przepisy, rozliczenia VAT w tzw. „szyku rozstawnym” związanego z WNT są niezgodne z przepisami Dyrektywy VAT. TSUE jednocześnie podkreślił, że zasadą fundamentalną dla systemu VAT jest zasada neutralności oraz proporcjonalności opodatkowania. Mając na uwadze powyższe rozstrzygnięcie NSA oddalił skargę kasacyjną organu, uznając że ocena stanu prawnego dokonana przez sąd I instancji była prawidłowa.

Komentarz eksperta

Powyższy wyrok należy ocenić w sposób pozytywny. NSA, stając po stronie podatników po raz kolejny w analogicznej sprawie (por. wyrok I FSK 1904/18), rozciąga bowiem skutki wyroku TSUE w sprawie C-895/19 na transakcje inne niż WNT, co do których odnosiło się unijne orzeczenie. Sąd wskazuje bowiem, że tezy płynące z niniejszego wyroku, pozwalające na rozliczenie podatku należnego i naliczonego w tej samej deklaracji VAT niezależnie od terminu dokonania korekty, powinny być przenoszone na inne typy transakcji korzystające z analogicznego mechanizmu rozliczenia podatku VAT przez nabywcę.

NSA tym samym umacnia stanowisko pojawiające w dyskusji dotyczącej zmian po wyroku TSUE oraz pakietu zmian w ustawie o VAT, tzw. SLIM VAT 2. Podnoszono bowiem wątpliwość czy możliwe będzie neutralne rozliczenie VAT, stosując się do tez wyroku TSUE, w zakresie importu usług oraz krajowego „reverse charge”, co do tych transakcji które miały miejsce przed zmianą przepisów ustawy o VAT we wrześniu br. Tym samym, pogląd prezentowany przez NSA może korzystnie wpływać na sytuację podmiotów, które mają zamiar odzyskać zapłacone w przeszłości odsetki wynikające z rozliczenia VAT transakcji w „szyku rozstawnym” w postępowaniu nadpłatowym.

KONRAD SZYMALA
KONSULTANT PODATKOWY

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Zakres obowiązku obniżenia kwoty podatku naliczonego w związku z otrzymaniem rabatu pośredniego nie od strony transakcji, lecz od pierwotnego producenta, wyrok NSA z 16 września 2021 r., sygn. I FSK 705/18	6
Opodatkowanie VAT opłat należnych gminie z tytułu dokonania przekształcenia prawa użytkowania wieczystego w prawo własności, wyrok NSA z 15 września 2021 r., sygn. I FSK 172/18	6
Dla skorzystania z prawa do zwolnienia z art. 22 ust. 4 ustawy CIT w odniesieniu do dywidend nie jest wymagane, by odbiorca dywidendy był jej rzeczywistym właścicielem, wyrok NSA z 27 kwietnia 2021 r., sygn. II FSK 240/21	6
Płatność otrzymana z tytułu korekty rentowności na sprzedaży wyrobów gotowych nie stanowi przychodu podlegającego zwolnieniu z art. 17 ust. 1 pkt 34 ustawy CIT, wyrok WSA we Wrocławiu z 19 września 2021 r., sygn. I SA/WR 437/20	6
Zasady rozliczenia strat podatkowych poniesionych przez spółkę przed przystąpieniem do PGK, wyrok WSA w Rzeszowie z 16 września 2021 r., sygn. I SA/RZ 548/21	7

Zakres obowiązku obniżenia kwoty podatku naliczonego w związku z otrzymaniem rabatu pośredniego nie od strony transakcji, lecz od pierwotnego producenta, wyrok NSA z 16 września 2021 r., sygn. I FSK 705/18

W świetle wyroku TSUE z 11 marca 2021 r. w sprawie C-802/19, należy przyjąć, iż relacja, jaka zachodzi pomiędzy dostawcą zagranicznym a spółką, polegająca właściwie jedynie na złożeniu w odpowiednim terminie wniosku o wypłatę premii ze strony spółki i jej wypłaceniu ze strony dostawcy (jako niestanowiąca odpłatnej dostawy towarów ani świadczenia usług), pozostaje poza sferą uregulowaną ustawą VAT, a wobec tego nie wywiera wpływu w zakresie VAT spółki.

Ponieważ w niniejszej sprawie rabatu udzielił nie bezpośredni kontrahent spółki, lecz podmiot poprzedzający go w łańcuchu dostaw, dlatego suma kwot podatku wynikająca z faktur dokumentujących zakupy towarów i usług, jakich dokona spółki nie ulegnie zmianie na skutek udzielenia rabatu.

Opodatkowanie VAT opłat należnych gminie z tytułu dokonania przekształcenia prawa użytkowania wieczystego w prawo własności, wyrok NSA z 15 września 2021 r., sygn. I FSK 172/18

Za czynność opodatkowaną VAT należy uznać dostawę użytkowania wieczystego gruntu (a nie nabycie prawa własności tego gruntu) jako nabycie prawa do rozporządzania gruntem jak właściciel, natomiast za podstawę opodatkowania należy przyjąć, w zależności od dnia ustanowienia prawa użytkowania wieczystego, całość wynagrodzenia należnego (wszystko to co stanowi zapłatę) za ustanowienie tego prawa, z uwzględnieniem poniesionych już przez użytkownika wieczystego opłat.

Dla skorzystania z prawa do zwolnienia z art. 22 ust. 4 ustawy CIT w odniesieniu do dywidend nie jest wymagane, by odbiorca dywidendy był jej rzeczywistym właścicielem, wyrok NSA z 27 kwietnia 2021 r., sygn. II FSK 240/21

Warunek by odbiorca należności był jej rzeczywistym właścicielem został wprost zawarty w art. 21 ust. 3 pkt 4 ustawy CIT, dotyczącym zwolnienia z podatku u źródła dla odsetek i należności licencyjnych. Brak jest natomiast takiego warunku w art. 22 ust. 4 ustawy CIT,

dotyczącym zwolnienia z podatku u źródła dla dywidend. Biorąc powyższe pod uwagę, nie powinno ulegać wątpliwości, że gdyby intencją racjonalnego ustawodawcy było uzależnienie możliwości skorzystania ze zwolnienia dotyczącego dywidend od statusu odbiorcy jako rzeczywistego właściciela - znalazłoby to odpowiednie odzwierciedlenie w treści art. 22 ust. 4 ustawy CIT, tak jak ma to miejsce w przepisie z art. 21 ust. 3 ustawy CIT.

Brak w art. 22 ust. 4 ustawy CIT, wskazanego powyżej warunku posiadania przez spółkę otrzymującą dywidendę statusu rzeczywistego właściciela przesądza o tym, że dla skorzystania z prawa do zwolnienia z podatku dochodowego od osób prawnych w odniesieniu do dywidend nie jest wymagane, by odbiorca dywidendy był jej rzeczywistym właścicielem. Wywodzenie istnienia warunku posiadania statusu rzeczywistego właściciela w odniesieniu do zwolnienia z podatku dochodowego, o którym mowa w art. 22 ust. 4 ustawy CIT, wobec braku takiego zastrzeżenia w treści art. 22 ust. 4 ustawy CIT oraz biorąc pod uwagę, że warunek taki został sformułowany wyłącznie w odniesieniu do zwolnienia, o którym mowa w art. 21 ust. 3 ustawy CIT, stanowi niedopuszczalne wyjście poza granice językowej wykładni tych przepisów.

Płatność otrzymana z tytułu korekty rentowności na sprzedaży wyrobów gotowych nie stanowi przychodu podlegającego zwolnieniu z art. 17 ust. 1 pkt 34 ustawy CIT, wyrok WSA we Wrocławiu z 19 września 2021 r., sygn. I SA/WR 437/20

Położenie nacisku przez spółkę we wniosku na przyczyny korekty w postaci: uzyskania odpowiedniego wyniku, założenia dochodowości zysku spółki, uzyskania przychodu poprzez korektę dochodowości oraz argumentacja dotycząca korekty cen transferowych, wszystko to przemawia za podzieleniem poglądu wyrażonego przez organ w interpretacji, że taka korekta i związany z nią dochód nie wynikają z działalności prowadzonej przez spółkę na terenie SSE, ponieważ mają charakter odrębnego porozumienia umownego, mogącego stanowić dofinansowanie spółki w ramach grupy podmiotów.

Powolywanie się na wzajemne porozumienie o zapewnieniu dochodowości powoduje odebranie uzyskanego dochodu od działalności strefowej spółki, która to działalność została określona w zezwoleniu na działalność w SSE.

Zasady rozliczenia strat podatkowych poniesionych przez spółkę przed przystąpieniem do PGK, wyrok WSA w Rzeszowie z 16 września 2021 r., sygn. I SA/RZ 548/21

Uregulowanie art. 8 ust. 7 ustawy CIT, wskazuje bezspornie, że w przeddzień powstania PGK kończy się bieżący rok podatkowy spółki do niej wstępującej i zawieszeniu ulega rozpoczęcie jej kolejnego roku podatkowego. Obliczanie kolejnych lat podatkowych spółki

zostaje zatem wstrzymane w przeddzień początku roku podatkowego PGK i następuje na nowo, w dzień następny po upływie okresu obowiązywania umowy PGK.

Jeżeli zatem spółka poniosła stratę w ostatnim roku podatkowym, który został przerwany powstaniem PGK, to wspomnianą stratę będzie mogła rozliczyć w 5 kolejnych latach podatkowych, czyli w latach po zakończeniu obowiązywania umowy PGK.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Zasady opodatkowania VAT odpłatnego wypożyczenia rowerów miejskich, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 6 września 2021 r., sygn. 0111-KDIB3-2.4012.635.2019.8.ASZ	9
Kwestia stosowania art. 15c ustawy CIT w przypadku kosztów finansowania dłużnego, które kapitalizowane są do wartości początkowej środka trwałego, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 10 września 2021 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.298.2021.1.BJ	9
Moment rozpoznania kosztu podatkowego sprzedaży akcji, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 8 września 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.274.2021.1.SK	9
Kwestia wyłączenia z podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne wartości odszkodowania z tytułu zakazu konkurencji, decyzja Oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w Lublinie z 6 września 2021 r., sygn. DI/100000/43/625/2021	10
Przesłanki uznania działalności za działalność badawczo-rozwojową. Warunki zaliczenia wydatków do kosztów kwalifikowanych, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 8 września 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.255.2021.2.BM	10
Kary umowne z tytułu odstąpienia od umów najmu jako koszty podatkowe, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 31 sierpnia 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.498.2017.6.MBD	11

Zasady opodatkowania VAT odpłatnego wypożyczenia rowerów miejskich, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 6 września 2021 r., sygn. 0111-KDIB3-2.4012.635.2019.8.ASZ

Wykonywana w oparciu o umowę cywilnoprawną usługa wypożyczenia (wynajmu) roweru, cechująca się trwałym, nieprzerwanym i zorganizowanym profesjonalnie charakterem, realizowana jest w ramach działalności gospodarczej (art. 15 ust. 2 ustawy VAT), gdyż miasto - podobnie jak inne działające w tej sferze podmioty komercyjne - w żadnym zakresie w ramach jej realizacji nie korzysta ze środków prawnych o charakterze władczym, właściwych dla władzy państwowej, a zatem nie działa jako organ władzy publicznej, nieuznawany - w świetle art. 15 ust. 6 ustawy VAT - za podatnika VAT.

Fakt niepobierania należności za wypożyczenie roweru w czasie nieprzekraczającym 20 minut lub 40 minut w żadnym zakresie nie decyduje o tym, że usługa ta w tym przedziale czasowym nie jest wykonywana w ramach działalności gospodarczej, tym bardziej, że za działalność gospodarczą uznaje się w szczególności wykorzystywanie w sposób ciągły majątku rzeczowego lub wartości niematerialnych w celu uzyskania z tego tytułu dochodu, a - jak podano we wniosku o interpretację - nieponoszenie opłaty za ten okres korzystania z roweru ma charakter jedynie marketingowy, podyktowany celem zachęcenia mieszkańców i turystów do korzystania z tej formy przemieszczania i rekreacji.

Reasumując, usługa wypożyczenia przez miasto roweru miejskiego, wymagająca dokonania zapłaty tzw. opłaty inicjalnej, ma charakter odpłatny - w rozumieniu art. 5 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 8 ust. 1 ustawy VAT - i wykonywana jest przez miasto jako podatnika w ramach działalności gospodarczej (art. 15 ust. 1 i 2 ustawy VAT), bez względu na to, że pobór opłaty za korzystanie z wypożyczonego roweru dokonywany jest dopiero po przekroczeniu określonego limitu czasu. W rezultacie, usługi w zakresie odpłatnego wypożyczania rowerów miejskich świadczone przez miasto za pośrednictwem spółki stanowią będąc czynności podlegające VAT, opodatkowane stawką podatku w wysokości 23%.

W zakresie prawa do odliczenia VAT od poniesionych/ponoszonych wydatków inwestycyjnych i bieżących związanych z infrastrukturą, która powstała w ramach inwestycji, należy wskazać, że infrastruktura będzie wykorzystywana wyłącznie do działalności opodatkowanej VAT, a usługi odpłatnego wypożyczania rowerów miejskich świadczone przez Miasto za pośred-

nictwem Spółki stanowią będąc czynności podlegające opodatkowaniu VAT, niekorzystające ze zwolnienia z opodatkowania. W efekcie, Gmina będzie miała prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o pełną kwotę podatku naliczonego wynikającego z faktur dokumentujących poniesione wydatki inwestycyjne oraz bieżące.

Kwestia stosowania art. 15c ustawy CIT w przypadku kosztów finansowania dłużnego, które kapitalizowane są do wartości początkowej środka trwałego, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 10 września 2021 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.298.2021.1.BJ

W zakresie, w jakim koszty realizacji inwestycji mieszczą się w katalogu kosztów wyłączonych z kosztów uzyskania przychodów na podstawie art. 15c ustawy CIT i rozliczane są przez odpisy amortyzacyjne, ograniczenie, o którym mowa w art. 15c ustawy CIT (tj. roczne ograniczenie kwotowe kosztów finansowania dłużnego) należy zastosować do odpisów amortyzacyjnych danego roku podatkowego w części odpowiadającej kosztom finansowania inwestycji, tj. w części odpowiadającej proporcji, w jakiej całość kosztów finansowania dłużnego skapitalizowana do wartości początkowej środka trwałego pozostaje w stosunku do wartości początkowej tego środka trwałego.

Moment rozpoznania kosztu podatkowego sprzedaży akcji, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 8 września 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.274.2021.1.SK

Koszt uzyskania przychodów z odpłatnego zbycia akcji spółki kapitałowej powstanie w momencie ich zbycia, a nie w momencie zapłaty za nabywane akcje, która to zapłata będzie miała miejsce już po dalszej sprzedaży tych akcji na rzecz Z. sp. z o.o. Z art. 16 ust. 1 pkt 8 ustawy CIT, wynika jednoznacznie, iż wydatki na objęcie akcji są kosztami uzyskania przychodów z odpłatnego zbycia tych akcji. Momentem, w którym wydatki te uzyskują status „kosztów uzyskania przychodów” jest odpłatne zbycie akcji.

Dla rozpoznania kosztów uzyskania przychodów nie jest konieczne jego poniesienie w rozumieniu zapłaty (kasowe podejście). W podatku dochodowym od osób prawnych powstanie zobowiązania do zapłaty jest przesłanką wystarczającą do uznania kosztu za koszt uzyskania przychodów, z wyjątkiem sytuacji, gdy ustawodawca określa inny moment (np. w przypadku omawianego art. 16 ust. 1 pkt 8 ustawy CIT).

Kwestia wyłączenia z podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne wartości odszkodowania z tytułu zakazu konkurencji, decyzja Oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w Lublinie z 6 września 2021 r., sygn. DI/100000/43/625/2021

Wartość odszkodowania wypłaconego z tytułu zawartej umowy o zakazie konkurencji osobie zatrudnionej na podstawie umowy o świadczenie usług zarządzania, zgodnie z zapisami ustawy o zasadach kształtowania wynagrodzeń osób kierujących niektórymi spółkami, podlega wyłączeniu z podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne na mocy par. 2 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia MPiPS z 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe.

Jednocześnie, z uwagi na treść art. 81 ust. 1 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, wartość ww. odszkodowania nie będzie również podlegała uwzględnieniu w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne zleceniobiorcy.

W przypadku, gdy wypłata odprawy ściśle wiąże się z rozwiązaniem kontraktu przez spółkę, wówczas jej wartość podlega wyłączeniu z podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne na mocy § 2 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia. Zakład nie uznaje stanowiska przedsiębiorcy za prawidłowe, ze względu na błędną argumentację, iż w przedmiotowym zakresie zastosowanie znajdzie § 2 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia.

Przesłanki uznania działalności za działalność badawczo-rozwojową. Warunki zaliczenia wydatków do kosztów kwalifikowanych, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 8 września 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.255.2021.2.BM

W analizowanej sprawie w efekcie prac B+R stworzona zostanie nowa metoda, która zostanie włączona do podstawowej sekwencji przetwarzania danych sejsmicznych, mając na celu podniesienie standardu oferowanych usług na rynku obróbki danych sejsmicznych. Narzędzie

będzie innowacyjne w skali przetwarzania danych sejsmicznych. Koszty opracowania, testów i wdrożenia do produkcji projektu doprowadzą do powstania wartości niematerialnej i prawnej.

W tej sytuacji należy uznać, iż przedstawione we wniosku działania spółki spełniają definicję działalności B+R w rozumieniu art. 4a pkt 26 ustawy CIT, gdyż są podejmowane w sposób systematyczny, mają charakter twórczy oraz podejmowane są w celu zwiększania zasobów wiedzy oraz wykorzystania zasobów wiedzy do tworzenia nowych zastosowań. Tym samym, spółka ma prawo do skorzystania z ulgi przewidzianej w art. 18d ustawy CIT.

Spółka może zaliczać koszty wymienionych we wniosku prac do kosztów uzyskania przychodów jednorazowo w roku podatkowym, w którym zostaną zakończone, zgodnie z art. 15 ust. 4a pkt 2 ustawy CIT lub w miesiącu, w którym zostały poniesione zgodnie z art. 15 ust. 4a pkt 1 ustawy CIT.

Faktyczne wykonywanie określonych czynności w zakresie działalności B+R przesądza o tym, czy wynagrodzenie oraz składki od wynagrodzenia (w całości lub w części) stanowią koszt kwalifikowany, o którym mowa w art. 18d ust. 2 pkt 1 ustawy CIT.

Odpisy amortyzacyjne od środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych, w całości stanowią koszt kwalifikowany, jeżeli składniki te są rzeczywiście wykorzystywane jedynie do działalności B+R. Natomiast, w sytuacji, gdy ww. składniki będą częściowo wykorzystywane do działalności B+R, a częściowo do bieżącej działalności, to w takim przypadku koszty odpisów amortyzacyjnych będą stanowiły koszty kwalifikowane, tylko w takiej części, w której środki trwałe i wartości niematerialne i prawne będą służyć prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej.

Za koszty kwalifikowane należy uznać ekspertyzy, opinie, usługi doradcze i usługi równorzędne, nabycie wyników badań naukowych, które są świadczone lub wykonywane jednocześnie: na podstawie umowy przez podmiot, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1, 2 i 4-8 ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, na potrzeby prowadzonej działalności B+R.

Kary umowne z tytułu odstąpienia od umów najmu jako koszty podatkowe, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 31 sierpnia 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.498.2017.6.MBD

W niniejszej sprawie spółka, decydując się na odstąpienie od umów, mieć będzie na celu uniknięcie strat oraz osiągnięcie w dłuższym okresie wyższych przychodów, niż miałyby to miejsce w przypadku kontynuowania dotychczasowych stosunków umownych, w przypadkach w których było to nieefektywne ekonomicznie. Tym samym działania,

które mają na celu pozyskiwanie wyższych przychodów oraz eliminację strat, mogą pozwolić spółce na realizację założonych celów biznesowych.

Mając na uwadze, że kary umowne wynikające z umów najmu spełniają definicję kosztów uzyskania przychodu, o których mowa w art. 15 ust. 1 zd. 1 ustawy CIT, oraz przedmiotowe kary umowne nie mają charakteru kar umownych, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 22 ustawy CIT, spółka będzie uprawniona do zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów przedmiotowych kar umownych.

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

ANDRZEJ PACZUSKI
tel. +48 510 051 712
andrzej.paczuski@ptpodatki.pl

ANDRZEJ TAUDUL
tel. +48 502 184 839
andrzej.taudul@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl